

150 km. per rebre ajuda espiritual

Michal i Joanna Magner són polonesos, però treballen a Canadà des de fa 7 anys. Michal viu a 150 km del centre de l'Opus Dei més pròxim. Encara que no pertany a l'Obra, explica com l'ajuda espiritual que rep periòdicament li ajuda a ser millor cristià.

20/04/2007

Tot va començar amb la "Gazeta Wyborcza", un important periòdic polonès. Jo tenia llavors 17 anys i

molta inquietud per saber més coses sobre Déu.

Un dia vaig llegir un article sobre l'Opus Dei, i em van sorgir tantes qüestions, que em vaig decidir a veure-ho "amb els meus propis ulls". Vaig anar a un centre, una casa on viuen alguns membres de l'Obra, i vaig saber que allí oferien formació cristiana. Allò em va atreure molt i vaig començar a assistir a classes de catecisme.

Durant la Universitat, vaig continuar amb aquesta formació. Després de llicenciar-me en Humanitats, vaig anar a treballar primer a Bucarest (Romania), i després a Canadà. Poc abans de marxar a Amèrica, em vaig casar amb Joanna. Érem -i ho som encara!- un matrimoni molt jove i il·lusionats amb el futur.

A Quebec vaig continuar acudint als recessos i rebent direcció espiritual. Ja en aquell moment havíem tingut

dos nens: primer, el Wilhelm, i dos anys després, l'Arthur. Vaig acabar la meva tesi doctoral i, una setmana després que nasqués el meu tercer fill, el Félix, vaig trobar el meu primer lloc de treball. Per fi vam poder deixar de viure de les beques doctorals i oblidar les dificultats econòmiques!

Ara vivim a Drummondville, un petit poble on tots saben tot sobre nosaltres, la qual cosa té molts avantatges. Afortunadament, treballem els dos: Joanna dóna classes de francès al col·legi i jo treballo en l'administració governamental de la província de Quebec.

Encara que visc a 150 quilòmetres del centre de l'Opus Dei més pròxim –una distància llarga, especialment quan cau la neu a l'hivern-, continuo acudint amb regularitat a confessar-me i rebre consells espirituals.

Cada vegada sóc més conscient de l'important que és per a un pare de família conèixer la seva fe. Quantes vegades, parlant amb els meus nens sobre Jesús, me n'adono que els repeteixo coses que he après al centre!

Al meu despatx, tinc un Santcrist al teclat de l'ordinador. Quan començo a treballar, em dirigeixo a Déu i li ofereixo el meu treball. En tornar a casa, reso a sant Josepmaria, i li demano consell abans de prendre decisions importants.

Reso diàriament per l'Obra, la considero un gran tresor de Déu. Moltes persones, com jo, encara que no tinguem vocació com a membres, necessitem la formació que l'Opus Dei ofereix per trobar Déu en la nostra vida ordinària.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/150-km-
per-rebre-ajuda-espiritual/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/150-km-per-rebre-ajuda-espiritual/) (12/08/2025)